

svre, ikke ligesvem følger af § 12. Det andet Ændringsforslag af den ærede Landstingsmand er jo fuldkommen rigtigt.

Bloch: Det forekommer mig, at hvad der paa begge Steder bliver fastsat, er dette, at vedkommende Eier eller Bruger kan erklære strax, at han til det Afstivningsanlæg, som en anden Mand vil anlægge, vil støtte sin egen Afstivning, og i dette Tilfælde kommer han strax til at deeltage i Anlæggets Befostning og har Ret til senere at gjøre Anlæg for sit Vedkommende; men afgiver han ikke en saadan Erklæring, saa faaer han ikke denne Ret og deeltager da naturligvis heller ikke i Befostningen. Jeg skjønner ikke rettere, end at det ikke er noget Nyt, der kommer frem i § 11. Der er der Tale om, at naar en Mand gjør et saadant Anlæg igjennem en anden Mand's Grund, skal denne Mand have Erstatning derfor, men denne Erstatning skal nedsettes, dersom han erklærer dertil at ville støtte sin egen Afstivning; vil han ikke det, saa skal Erstatningen ikke nedsettes, men saa følger vel ogsaa ligesvem deraf, at han heller ikke har Ret til dertil at støtte sin egen Afstivning. Jeg seer saaledes ikke, at det er noget fra det i § 12 Bestemte Forskjelligt. Eller falder Nedsættelsen i Erstatningen ikke ganske sammen med Deeltagelsen i Befostningen?

Indenrigsministeren: Ja, jeg troer dog ikke, at den høitagtede Landstingsmand har Ret i, at det er fuldkommen det Samme, som indeholdes i § 11 og i Nr. 2 af § 12; thi den Bestemmelse, at Erstatningen ikke skal nedsettes, fordi Anlægget senere medfører Fordeel for den Paagjældende, indeholdes virkelig ikke, saavidt jeg kan see, i § 12 Nr. 2. Jeg troer, at det vil være forstigtigt i denne Henseende, at lade det have sit Forblivende ved Loven, som den er affattet.

Tang: Ja, jeg maa ogsaa være af den samme Mening som den meget agtede Minister; jeg finder det heller ikke ganske det Samme, hvad der staaer i § 11 og i § 12 Nr. 2, og da i alt Fald det, her er Tale om, er det Spørgsmaal, om man kunde bespare nogle

Vinter, der staaer i § 11, saa synes jeg ikke, at det er værd at risikere at lade dem falde bort, naar der muligens derved kunde komme Noget til at gaae ud, som ikke var saa meget klart bestemt i den anden omhandlede Paragraph.

Derefter gik man over til Afstemning, hvorved — efteråt

Ændringsforslag af Bloch til § 12:

Nr. 3, L. 10: „ere berettigede“ forandres til: „er berettiget“.

var vedtaget uden Afstemning som en Reaction —

1) Lovforslagets § 10 (see Anhang A. Sp. 845)

vedtoges eenstemmigt med 40 Stemmer.

2) Ændringsforslag af Bloch til § 11:

Sidste Deel, Ordene: „om den Vedkommende ikke selv . . . tages under Overveielse,“

udgaae forkastedes med 28 Stemmer mod 4.

3) Lovforslagets § 11 (see Anhang A. Sp. 845)

vedtoges eenstemmigt med 40 Stemmer.

Paragrapherne 12 og 13 (see Anhang A. Sp. 845—47) ansaaes for vedtagne uden Afstemning.

Dernæst fattedes det næste Afsnit „Om Bando Afbenyttelse“ § 14 med de dertil stillede Ændringsforslag under Forhandling.

M. P. Bruun: Jeg har allerede ved Sagens første Behandling anført de store Betæneligheder, jeg havde ved denne Paragraph, som den er affattet. Vel er det af en æret Landstingsmand under Sagens første Behandling blevet yttret, at der godt kunde gjøres Forandring hert, uden at det havde synderlig Betydning. Jeg har ogsaa ved senere at gjennemgaae Forhandlingerne syntes